

Bram Vermeulen, Tussen Spelers En Drinkers

In diepe slaap, de hele stad
en ik ben weer op pad.
Geen zin om nu al dood te gaan,
er rest nog een stuk van de nacht.
Kelners zetten stoelen op de tafels,
het nachtvolk druipt al af.
Prinses in onrustige slaap,
ik stoer je liever niet.
Nee, ik wil verloren gaan.

Tussen de spelers en de drinkers
en de mensen van mijn soort,
tussen rats van nachtcafs
van wie de toekomst werd vermoord,
tussen de bluffer en de zwijger
wil ik vannacht blijven.
Tussen slaapwandelaars en twijfelaars
en late gasten van een fuif,
tussen spaghettivreters en kaartengevers
speel ik mijn troeven uit.

In diepe slaap, de hele stad
en ik die me bezat.
Geen zin om nu al dood te gaan,
er rest nog een stuk van de nacht.
Emmers en borstels schrobben vloeren schoon,
slaperige ochtendmensen wachten voor het rood.
Prinses in onrustige slaap,
ik stoer je liever niet.
Nee, ik wil verloren gaan.

Tussen de spelers en de drinkers
en de mensen van mijn soort,
tussen rats van nachtcafs
van wie de toekomst werd vermoord,
tussen de bluffer en de zwijger
wil ik vannacht blijven.
Tussen slaapwandelaars en twijfelaars
en late gasten van een fuif,
tussen spaghettivreters en kaartengevers
speel ik mijn troeven uit.